

Ne! přiměřená odměna pro lázně

Nedávno jsem se v rámci polemiky se svým diskuzechtivým otcem dostal na téma oprávněnosti nároku OSA vůči lázním, které jakožto „vášnivý“ bechtěrevik pravidelně navštěvuje. „Co jste to za právníky, že vám ty lázně neplatí?“ popíchnul mne s jasným úmyslem vyvolat poobědovou debatu, v rámci které u kulatého jídelního stolu společně vytrávíme. Ještě dodal: „Když přijedu do lázní, první věc, za kterou platím, je televizor a lednička na pokoji, to všechno s odůvodněním, že se jedná o nadstandard.“ Poněkud překvapen touto skutečností pomýšlím na všechny ty debaty s čelnými představiteli lázeňských zařízení, při nichž argumentují nepřiměřenou výší autorské odměny požadované ze strany OSA.

Stovka denně, resp. přibližně tři tisíce měsíčně! Ne, to není sazba, jež OSA požaduje za užití Vašich děl na pokojích v lázních. To je částka, kterou si v průměru lázeňský klient připlatí za onen nadstandard, a tedy za televizi, poutažmo za lednici na pokoji. Jediným účelem, který tento nadstandard pak má, je (mimo dobře chlazené potraviny) také sledování filmů, seriálů a pořadů, ve kterých jsou užitá Vaše skladby. Je samozřejmě předmětem diskuze, jakým poměrem rozdělit zmíněné tři tisíce korun mezi lednici a televizor. Odpověď bude patrně záviset na subjektivním kulturním a gastronomickém apetitu každého z nás. Jisté však je, že řada lázní autorům nezaplátí ani korunu, jelikož je pro ně 33,75 Kč za měsíc (resp. o něco víc než 1,- Kč denně) neúnosná.

Soudní dvůr Evropské unie nedávno rozhodl, že nárok OSA je oprávněný a lázně by měly platit. Lázně však kontrují, že rozhodnutí soudního dvora EU není přímo aplikovatelné do národního práva a nadále platit odmítají. A tak se bude čekat dále na rozhodnutí národního soudu, které nárok potvrzený tím evropským opět potvrdí a vyloží v kontextu národní legislativy. Bohužel ani pak nelze však očekávat, že dojde k narovnání stávajících vztahů. Některé lázně již do budoucna přislíbily odhodlání vyčerpat všechny možné opravné prostředky včetně Ústavního soudu.

Co nám tedy zbývá? Vězte, že OSA dělá již 95 let vše pro ochranu Vašich práv a stejně tak to platí i v tomto případě. Až tedy pojedete do lázní za účelem ozdravného či relaxačního pobytu, zeptejte se, na co jde ona stokoruna za den! Rozumné odpovědi se nedočkáte, jelikož i to jedno procento ze zinkasované stokoruny je pro lázeňskou akciovou společnost příliš.

Závěrem proto musím konstatovat, že když se mne otec dotázal, kam plyne jeho televizorolednicový nadstandard za tři tisíce, marně jsem hledal odpověď. Lázně si buďto neváží Vašich děl, která užívají neoprávněně, anebo mají velmi neúspěšné lednice. Výběr odpovědí ponechávám na každém čtenáři. Alespoň můj otec – jakožto nadšený hudební fanoušek – si odpověď dovedl sám. Nezbývá než doufat v lepší zítřky a opakovat si, že doba ochrany trvá 70 let od smrti posledního autora. Do této doby bude OSA vždy ochotně v soudní síni i mimo ni bránit Vaše práva. /

text:
TOMÁŠ MATĚJČIČNÝ
právník OSA